

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Svzn/1/2015                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1013202057                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 06.10.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jana Zemková             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:1013202057.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Pribelskej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Okresná prokuratúra Bratislava IV, Saratovská 1/A, Bratislava, proti odporkyni: Mestská časť Bratislava - Lamač, Malokarpatské námestie 9, Bratislava, o návrhu navrhovateľa podľa § 250zfa O.s.p. na vyslovenie nesúlady Všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava - Lamač č. 1/2012 zo dňa 09.02.2012, ktorým sa určujú pravidlá pri stavebných a rekonštrukčných a udržiavacích prácach so zákonom, konajúc o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/275/2013-32 zo dňa 15. januára 2015, jednomyseľne

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/275/2013-32 zo dňa 15. januára 2015 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

#### I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave rozhodol o návrhu navrhovateľa tak, že Všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti Bratislava - Lamač č. 1/2012 zo dňa 09.02.2012, ktorým sa určujú pravidlá pri stavebných a rekonštrukčných a udržiavacích prácach (ďalej aj ako „VZN“) nie je v súlade s § 6 ods. 1, 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“).

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že predmetné VZN je v rozpore s ustanovením § 6 ods. 1, 2 zákona o obecnom zriadení, nakoľko problematika ním upravená nepatrí podľa súčasnej platnej úpravy do sféry samosprávy obce, ale je súčasťou výkonu štátnej správy, v spojení s ustanovením § 3 zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 355/2007 Z. z.“). Prvostupňový súd skonštatoval, že medzi VZN a ustanovením § 6 ods. 1, 2 zákona o obecnom zriadení je nesúlad, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo

výroku predmetného rozsudku.

Z ustanovenia § 250zfa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“) je podľa krajského súdu zrejmé, že Ústava Slovenskej republiky pripúšťa možnosť, aby o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy so zákonmi vo veciach územnej samosprávy (čl. 68 Ústavy Slovenskej republiky) a so zákonmi a nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy vo veciach prenesenej štátnej správy (čl. 71 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) mohol rozhodovať okrem Ústavného súdu Slovenskej republiky aj iný, to znamená všeobecný súd. Krajský súd poukazuje aj na dôvodovú správu k novele zákona č. 383/2008 Z. z., ktorá vychádza z požiadavky, aby Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodoval len o najzávažnejších veciach, čo odôvodňuje presun preskúmania zákonnosti všeobecne záväzných nariadení všeobecnými súdmi.

Všeobecne záväzné nariadenie obce alebo vyššieho územného celku je normatívny právny akt prijímaný orgánom obce alebo vyššieho územného celku, ktorým sú riešené zásadné otázky týkajúce sa obce alebo vyššieho územného celku ako celku, alebo osobitne jej obyvateľov, alebo upravujúce právne vzťahy vznikajúce a realizujúce sa na jej území a to tak na úseku prenesenej štátnej správy, ako i územnej samosprávy.

Všeobecne záväzné nariadenie vydáva územná samospráva na plnenie úloh samosprávy obce, mesta, či vyššieho územného celku alebo ak to ustanovuje zákon. Takéto všeobecne záväzné nariadenie nesmie odporovať ústave ani zákonom. Vo veciach, v ktorých obec, mesto či vyšší územný celok plní úlohy štátnej správy, môžu vydať nariadenie len na základe splnomocnenia zákona, v jeho medziach a takéto nariadenie nesmie odporovať ani inému všeobecne záväznému právnemu predpisu.

Konanie o súlade VZN obce a vyššieho územného celku so zákonom, nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy možno začať len na návrh prokurátora, pričom prípustnosť návrhu je aj v tomto prípade podmienená neúspešnosťou jeho protestu (§ 22 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov).

Za neúspech protestu prokurátora sa považuje to, že obec, mestská časť, mesto alebo vyšší územný celok nezruší na základe protestu prokurátora uznesenie svojho zastupiteľstva.

Predmetné VZN v úvodných ustanoveniach obsahuje vymedzenie pojmov ako je „hluk, zvlášť rušivý hluk, zdroj hluku vo vonkajšom prostredí, vonkajšie prostredie, zdroj hluku vnútorné prostredie pri posudzovaných prípustných hodnôt hluku“. S poukazom na uvedené a predovšetkým s poukazom na § 3 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z. krajský súd skonštatoval, že oprávnenie vydať všeobecne záväzné nariadenie na ochranu pred hlukom bolo zverené výlučne do kompetencie orgánov verejného zdravotníctva taxatívne vymedzených v § 3 zákona č. 355/2007 Z. z.

## II.

Proti rozsudku krajského súdu podala odvolanie odporkyňa, ktorá žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení odvolania odporkyňa uviedla, že napadnutý rozsudok obsahuje nesprávne poučenie s poukazom na skutočnosť, že v ňom absentuje lehota na podanie odvolania. Poučenie obsahuje len konštatovanie v zmysle § 250 zfa ods. 4 O. s. p. Poučenie neobsahuje poučenie o náležitostiach odvolania podľa § 205 ods. 1 a 2 O. s. p.

Odporkyňa ďalej v odvolaní poukazuje na absenciu dôvodov na vyslovenie nesúladu predmetného VZN ako celku. Všeobecne záväzným nariadením č. 1/2012 zo dňa 09.02.2012 určila odporkyňa pravidlá pri stavebných a rekonštrukčných a udržiavacích prácach. Podľa § 4 ods. 3 zákona o obecnom zriadení obec pri výkone samosprávy zabezpečuje najmä verejný poriadok v obci; nariadením môže ustanoviť činnosti, ktorých vykonávanie je zakázané alebo obmedzené na určitý čas alebo na určitom mieste. V čl.

II VZN odporkyňa upravuje pravidlá pre činnosti vo vonkajšom prostredí a v čl. III VZN pravidlá pre činnosť vo vnútornom prostredí. Uvedené ustanovenia, ktoré primárne naplňajú účel napadnutého VZN nie sú podľa názoru odporkyne v rozpore s ustanovením § 6 ods. 1 a 2 zákona o obecnom zriadení.

Krajský súd v napadnutom rozhodnutí vyslovil právny názor, že VZN odporkyne je nesúladné ako celok. Prvostupňový súd teda podrobil súdnemu prieskumu celý normatívny právny akt odporkyne. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd odôvodňuje a konštatuje nesúlad úvodného ustanovenia normatívneho právneho aktu odporkyne s poukazom na všeobecne záväzný právny predpis. S nesúladom ďalších ustanovení normatívneho právneho aktu sa súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia podľa názoru odporkyne nevysporiadal, napriek tomu, že normatívny akt odporcu podrobil súdnemu prieskumu celý. Odôvodnenie neobsahuje podľa odporkyne dôvody pre nesúlad ďalších článkov normatívneho právneho aktu odporkyne.

III.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporkyne nevyjadřila.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p., § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní odporcu (§ 212 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (250ja ods. 2 O. s. p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia uverejnené na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O. s. p.).

Najvyšší súd vychádzal z nasledovného skutkového stavu. Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava Lamač schválilo na zasadnutí dňa 09.02.2012 Všeobecne záväzné nariadenie č. 1/2012, ktorým sa určujú pravidlá pri stavebných, rekonštrukčných a udržiavacích prácach. Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV preskúmal zákonnosť VZN a došiel k záveru, že toto VZN je v rozpore s ustanovením § 6 ods. 1 a 2 zákona o obecnom zriadení, na základe čoho okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava IV podala protest prokurátora č. Pd 5/13 - 10 zo dňa 02.05.2013 proti Všeobecne záväznému nariadeniu č. 1/2012 zo dňa 09.02.2012. Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava - Lamač na zasadnutí dňa 23.05.2013 neprijalo uznesenie č. 65/2013/VI., ktorým by vyhovel protestu prokurátora č. Pd 5/13 - 10 zo dňa 02.05.2013 proti VZN. Keďže protestom napadnuté VZN považuje navrhovateľka za nesúladné s ustanovením § 6 ods. 1 a 2 zákona o obecnom zriadení, návrhom doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 21.11.2013 sa domáha vyslovenia nesúladu VZN s ustanovením § 6 ods. 1 a 2 zákona o obecnom zriadení.

Podľa § 7 ods. 2 O. s. p., v občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Podľa § 250zfa ods. 1 O.s.p., ak obec alebo vyšší územný celok nezruší alebo nezmení na základe protestu prokurátora svoje všeobecne záväzné nariadenie, môže prokurátor vo veciach územnej samosprávy podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia so zákonom. Vo veciach pri plnení úloh štátnej správy môže prokurátor podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

Ustanovenie § 250zfa O. s. p. bolo zaradené v Občianskom súdnom poriadku k osobitným konaniam s

účinnosťou od 15.10.2008 a účelom a predmetom konania o preskúmanie všeobecne záväzných nariadení územnej samosprávy je v tomto prípade posúdenie obsahového súladu právneho predpisu nižšej právnej sily s predpisom vyššej právnej sily.

Všeobecne záväzné nariadenie obce alebo vyššieho územného celku je normatívny právny akt prijímaný orgánom obce alebo vyššieho územného celku, ktorým sú riešené zásadné otázky týkajúce sa obce alebo vyššieho územného celku, alebo osobitne jej obyvateľov alebo upravujúce právne vzťahy vznikajúce a realizujúce sa na jej území, a to tak na úseku prenesenej štátnej správy ako i územnej samosprávy. Obsahom každého všeobecného záväzného nariadenia sú právne povinnosti, teda pravidlá správania požadované od fyzických osôb a právnických osôb na území obce, ktorá tento normatívny akt vydala.

Všeobecne záväzné nariadenie vydáva územná samospráva na plnenie úloh samosprávy obce, mesta či vyššieho územného celku alebo ak to ustanovuje zákon; takéto všeobecne záväzné nariadenie nesmie odporovať ústave ani zákonom. Vo veciach, v ktorých obec, mesto či vyšší územný celok plnia úlohy štátnej správy, môžu vydať nariadenie len na základe splnomocnenia zákona a v jeho medziach; takéto nariadenie nesmie odporovať ani inému všeobecne záväznému právnomu predpisu.

Ak súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi všeobecne záväzným nariadením a právnymi predpismi uvedenými v odseku 1 je nesúlad, stráca všeobecne záväzné nariadenie, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia účinnosť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu. Obec, vyšší územný celok, ktoré vydali všeobecne záväzné nariadenie, sú povinné do šiestich mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu uviesť ho vo veciach územnej samosprávy do súladu so zákonom a vo veciach pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak obec, mesto, mestská časť alebo samosprávny kraj neurobí, všeobecne záväzné nariadenie, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu (§ 250zfa ods. 5 O.s.p.).

Najvyšší súd v rámci skúmania odvolacích procesných podmienok poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 2/2013-44 zo dňa 12. novembra 2014, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodoval o návrhu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (vec sp. značka 3Svzn/1/2011) na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky, keďže najvyšší súd vo veci sp. značka 3Svzn/1/2011 považoval za spornú otázku právomoci súdov na konanie o súlade všeobecne záväzného nariadenia obce a vyššieho územného celku so zákonom, nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, podľa § 7 ods. 2 O.s.p. v spojitosti s § 250zfa O.s.p.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. PL. ÚS 2/2013-44 z 12. novembra 2014 návrhu NS SR nevyhovел a v citovanom náleze vyslovil:

„Prostredníctvom napadnutých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku zákonodarcia toto ústavné splnomocnenie využil zveriac do právomoci všeobecných súdov súdnu kontrolu zákonnosti všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy (čl. 68 ústavy) a vo veciach preneseného výkonu štátnej správy (čl. 71 ústavy) navyše aj kontrolu súladu všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy s nariadeniami vlády a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

Pretože ustanovenia čl. 125 ods. 1 písm. c) a d) ústavy predstavujú dostatočný a relevantný ústavný základ pre výkon tejto kompetencie všeobecnými súdmi, presnejšie povedané pre zverenie tejto kompetencie všeobecným súdom zákonom, nemá absencia jej zakotvenia v ustanovení čl. 142 ods. 1 ústavy za následok nesúlad napadnutých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku s týmito článkami ústavy.

Po preskúmaní § 7 ods. 2 v časti „a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a so všeobecne záväznými predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy“ a § 250zfa OSP ústavný súd nezistil nesúlad označených napadnutých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku s čl. 125 ods. 1 písm. c) a d) ústavy a čl. 142 ods. 1 ústavy. Z uvedených dôvodov návrhu navrhovateľa nevyhovel“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyriešení otázky právomoci v tejto veci konať a rozhodnúť, sa oboznámil s obsahom predloženého súdneho a administratívneho spisu a s odvolacími námietkami odporcu a dospel k záveru, že sú neopodstatnené a nespôsobilé zmeniť odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení siedmej hlavy Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej osobitné konania, konkrétne podľa § 250zfa O. s. p., rozhodnúť o súlade Všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava - Lamač č. 1/2012 zo dňa 09.02.2012 so zákonom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o obecnom zriadení, obec samostatne rozhoduje a uskutočňuje všetky úkony súvisiace so správou obce a jej majetku, všetky záležitosti, ktoré ako jej samosprávnou pôsobnosť upravuje osobitný zákon, ak takéto úkony podľa zákona nevykonáva štát alebo iná právnická osoba alebo fyzická osoba.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o obecnom zriadení, obec pri výkone samosprávy najmä:

- a) vykonáva úkony súvisiace s riadnym hospodárením s hnutelným a nehnuteľným majetkom obce a s majetkom vo vlastníctve štátu prenechaným obci do užívania,
- b) zostavuje a schvaľuje rozpočet obce a záverečný účet obce,
- c) rozhoduje vo veciach miestnych daní a miestnych poplatkov a vykonáva ich správu,
- d) usmerňuje ekonomickú činnosť v obci, a ak tak ustanovuje osobitný predpis, vydáva súhlas, záväzné stanovisko, stanovisko alebo vyjadrenie k podnikateľskej a inej činnosti právnických osôb a fyzických osôb a k umiestneniu prevádzky na území obce, vydáva záväzné stanoviská k investičnej činnosti v obci,
- e) utvára účinný systém kontroly a vytvára vhodné organizačné, finančné, personálne a materiálne podmienky na jeho nezávislý výkon,
- f) zabezpečuje výstavbu a údržbu a vykonáva správu miestnych komunikácií, verejných priestranstiev, obecného cintorína, kultúrnych, športových a ďalších obecných zariadení, kultúrnych pamiatok, pamiatkových území a pamätihodností obce,
- g) zabezpečuje verejnoprospešné služby, najmä nakladanie s komunálnym odpadom a drobným stavebným odpadom, udržiavanie čistoty v obci, správu a údržbu verejnej zelene a verejného osvetlenia, zásobovanie vodou, odvádzanie odpadových vôd, nakladanie s odpadovými vodami zo žump a miestnu verejnú dopravu,
- h) utvára a chráni zdravé podmienky a zdravý spôsob života a práce obyvateľov obce, chráni životné prostredie, ako aj utvára podmienky na zabezpečovanie zdravotnej starostlivosti, na vzdelávanie, kultúru, osvetovú činnosť, záujmovú umeleckú činnosť, telesnú kultúru a šport,
- i) plní úlohy na úseku ochrany spotrebiteľa a utvára podmienky na zásobovanie obce; určuje nariadením pravidlá času predaja v obchode, času prevádzky služieb a spravuje trhoviská,
- j) obstaráva a schvaľuje územnoplánovaciu dokumentáciu sídelných útvarov a zón, koncepciu rozvoja jednotlivých oblastí života obce, obstaráva a schvaľuje programy rozvoja bývania a spolupôsobí pri utváraní vhodných podmienok na bývanie v obci,
- k) vykonáva vlastnú investičnú činnosť a podnikateľskú činnosť v záujme zabezpečenia potrieb obyvateľov obce a rozvoja obce,
- l) zakladá, zriaďuje, zrušuje a kontroluje podľa osobitných predpisov svoje rozpočtové a príspevkové organizácie, iné právnické osoby a zariadenia,
- m) organizuje miestne referendum o dôležitých otázkach života a rozvoja obce,
- n) zabezpečuje verejný poriadok v obci; nariadením môže ustanoviť činnosti, ktorých vykonávanie je zakázané alebo obmedzené na určitý čas alebo na určitom mieste,
- o) zabezpečuje ochranu kultúrnych pamiatok v rozsahu podľa osobitných predpisov a dbá o zachovanie

prírodných hodnôt,

p) plní úlohy na úseku sociálnej pomoci v rozsahu podľa osobitného predpisu,

r) vykonáva osvedčovanie listín a podpisov na listinách,

s) vedie obecnú kroniku v štátnom jazyku, prípadne aj v jazyku národnostnej menšiny.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o obecnom zriadení, ak zákon pri úprave pôsobnosti obce neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce.

Podľa § 5 ods. 1 a ods. 2 zákona o obecnom zriadení, na obec možno zákonom preniesť niektoré úlohy štátnej správy, ak je ich plnenie týmto spôsobom racionálnejšie a efektívnejšie. S prenesením úloh na obec štát poskytne obci potrebné finančné a iné materiálne prostriedky. Výkon štátnej správy prenesený na obec zákonom riadi a kontroluje vláda. Obec pri rozhodovaní o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb vo veciach preneseného výkonu štátnej správy koná podľa zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov; v ostatných prípadoch sa riadi aj uzneseniami vlády a internými normatívnymi aktmi ministerstiev a iných ústredných orgánov štátnej správy.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení, obec môže vo veciach územnej samosprávy vydávať nariadenia; nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Podľa § 6 ods. 2 zákona o obecnom zriadení, vo veciach, v ktorých obec plní úlohy štátnej správy, môže vydávať nariadenie len na základe splnomocnenia zákonom a v jeho medziach. Také nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, so zákonmi, s nariadeniami vlády, so všeobecne záväznými predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

Podľa § 1 zákona č. 355/2007 Z. z., tento zákon ustanovuje:

a) organizáciu a výkon verejného zdravotníctva,

b) vykonávanie prevencie ochorení a iných porúch zdravia,

c) zriaďovanie a činnosť komisií na preskúšanie odbornej spôsobilosti,

d) požiadavky na odbornú spôsobilosť a vydávanie osvedčení o odbornej spôsobilosti,

e) požiadavky na zdravé životné podmienky a zdravé pracovné podmienky,

f) požiadavky na radiačnú ochranu,

g) opatrenia orgánov štátnej správy na úseku verejného zdravotníctva (ďalej len „orgány verejného zdravotníctva“) pri ohrození verejného zdravia,

h) povinnosti fyzických osôb a právnických osôb pri ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia,

i) výkon štátneho zdravotného dozoru,

j) priestupky a iné správne delikty na úseku verejného zdravotníctva.

Podľa § 3 ods. zákona č. 355/2007 Z. z., orgánmi verejného zdravotníctva sú v rozsahu ustanovenom týmto zákonom:

a) Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“),

b) Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „úrad verejného zdravotníctva“),

c) regionálne úrady verejného zdravotníctva,

d) Ministerstvo obrany Slovenskej republiky,

e) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky,

f) Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky,

g) Slovenská informačná služba.

Citované ustanovenia § 4 zákona o obecnom zriadení predstavujú kľúčové ustanovenia, nakoľko vymedzujú rozsah pôsobnosti obecnej samosprávy a zároveň aj vzájomný vzťah výkonu samosprávy a preneseného výkonu štátnej správy. Predmetné ustanovenia stanovujú hranice medzi tzv. originárnou kompetenciou obcí a tzv. odvodenou kompetenciou. Právna úprava obsiahnutá v zákone o obecnom

zriadení predstavuje všeobecnú právnu úpravu, popri ktorej existuje osobitná právna úprava obsiahnutá v osobitných právnych predpisoch, ktoré majú prednosť pred všeobecnou právnou úpravou.

Jedným zo základných oprávnení obce je normotvorba, v rámci ktorej je obec oprávnená vydávať normatívne právne akty. Zákon o obecnom zriadení i právna teória rozlišuje dva druhy normatívnych právnych aktov obcí, a to vnútorné (interné) predpisy obce a všeobecne záväzné nariadenia obce.

Všeobecne záväzné nariadenia predstavujú normatívny právny akt, t. j. vyznačujú sa normatívnosťou, ich obsah je záväzný. Zákon o obecnom zriadení rozlišuje dva druhy všeobecne záväzných nariadení, a to originárne, ktoré obec vydáva vo veciach územnej samosprávy a odvodené, ktoré obec vydáva vo veciach preneseného výkonu štátnej správy. Ako originárne, tak aj odvodené všeobecne záväzné nariadenia musia byť v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom. Všeobecne záväzné nariadenia, ktoré vydáva obec v rámci preneseného výkonu štátnej správy musia byť v súlade aj s nariadeniami vlády, so všeobecne záväznými predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Tieto derivatívne všeobecne záväzné nariadenia môže obec vydať len na základe tzv. zákonného splnomocnenia.

Pre posúdenie súladnosti všeobecne záväzného nariadenia s príslušným právnym aktom je nevyhnutné posúdiť, či ide o nariadenie prijímané vo veciach samosprávy obce alebo vo veciach preneseného výkonu štátnej správy. Pri vymedzení samosprávnej a prenesenej pôsobnosti obce vychádza zákon o obecnom zriadení z princípu subsidiarity, ktorý predstavuje uprednostnenie samosprávnej pôsobnosti obce pred prenesenou pôsobnosťou obce. Konkrétne § 4 ods. 4 zákona o obecnom zriadení ustanovuje, že ak zákon pri úprave pôsobnosti obce neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce.

Predmetné VZN v článku I. definuje pojmy „hluk, zvlášť rušivý hluk, zdroj hluku vo vonkajšom prostredí, vonkajšie prostredie, zdroj hluku vo vnútornom prostredí budov, vnútorné prostredie budov, stavebné, rekonštrukčné a udržiavacie práce, stavba“ s odkazom na Vyhlášku Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 549/2007 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prípustných hodnotách hluku, infrazvuku a vibrácii a o požiadavkách na objektivizáciu hluku, infrazvuku a vibrácii v životnom prostredí (ďalej len „vyhláška č. 549/2007 Z. z.“) a na zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov. V článku II. VZN sú upravené pravidlá pre stavebné rekonštrukčné, udržiavacie práce a výrobnú činnosť vo vonkajšom prostredí a v článku III. VZN sú upravené pravidlá pre stavebné rekonštrukčné, udržiavacie práce a výrobnú činnosť vo vnútornom prostredí, a to tak, že vykonávanie predmetných prác a činností je časovo limitované tak, ako to podrobne upravuje VZN. Z úpravy a z kontextu príslušného VZN, s prihliadnutím na vzájomný súvis článku I. s článkami II. a III. je zrejmé, že mestská časť Bratislava - Lamač obmedzila vykonávanie rekonštrukčných, stavebných a udržiavacích prác za účelom ochrany zdravia obyvateľstva pred hlukom.

Najvyšší súd je toho názoru, že ochrana zdravia obyvateľstva pred hlukom je upravená v zákone č. 355/2007 Z. z. a taktiež vo vyhláške č. 549/2007 Z. z.

Zákon č. 355/2007 Z. z. zveruje rozhodovaciu právomoc v oblasti verejného zdravotníctva a ochrany verejného zdravia orgánom, ktorých taxatívny výpočet je uvedený v citovanom ustanovení § 3 tohto zákona. Z taxatívneho výpočtu orgánov uvedených v § 3 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z. ani zo žiadneho iného ustanovenia zákona č. 355/2007 Z. z. nevyplýva, že by bola obciam zverená právomoc vydávať všeobecne záväzné nariadenia na ochranu verejného zdravia pred hlukom. Z uvedeného teda možno vyvodíť, že absentuje zákonné splnomocnenie na normotvorbu obce v oblasti právnych vzťahov upravených v predmetnom VZN.

Vzhľadom na vyššie uvedené, pokiaľ oblasť právnych vzťahov upravená v predmetnom VZN spadá do

pôsobnosti orgánov štátnej správy, resp. obce pri prenesenom výkone štátnej správy a právna norma § 4 ods. 3 zákona o obecnom zriadení vo všetkých jeho písmenách ustanovuje výlučne samosprávnú pôsobnosť obce, nie je preto možné túto oblasť právnych vzťahov včleniť ani pod právnu úpravu ustanovenú v § 4 ods. 3 písm. n/ zákona o obecnom zriadení. Z uvedených dôvodov Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava - Lamač porušilo § 6 ods. 2 zákona o obecnom zriadení vo všetkých ustanoveniach VZN, keďže zákon obce k prijímaniu všeobecne záväzných nariadení v uvedenej oblasti nesplnomocnil.

Zákon o obecnom zriadení v § 4 ods. 3 zveruje do právomoci obce pri výkone samosprávy celý rad oprávnení na zabezpečenie chodu života v jej obvode. Obec je oprávnená schvaľovať všeobecne záväzné nariadenia na zabezpečenie jej úloh nielen v oblastiach ustanovených v § 4 ods. 3 zákona, ale aj v iných v pôsobnosti obce. Nariadenia obce však vždy musia byť v súlade s Ústavou SR, ústavnými zákonmi, zákonmi a medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom.

Nemožno sa stotožniť s tvrdením odporkyne o tom, že krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatuje nesúlad iba úvodného článku VZN. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku jednoznačne konštatuje, že VZN je v rozpore s § 6 ods. 1 a 2 zákona o obecnom zriadení a to s poukazom na skutočnosť, že problematika upravená vo VZN nepatrí do sféry samosprávy obcí, ale je súčasťou výkonu štátnej správy. K rovnakému právnomu názoru a záveru dospel aj najvyšší súd, a teda odvolaniu odporkyne z uvedených dôvodov nie je možné vyhovieť.

Odporkyňa v odvolaní ďalej namieta, že napadnutý rozsudok krajského súdu obsahuje nesprávne poučenie o možnosti podať proti nemu odvolanie a to s poukazom na skutočnosť, že v ňom absentuje lehota na podanie odvolania. Podľa názoru senátu odvolacieho súdu nesprávne poučenie o oprávnom prostriedku nemožno vyhodnotiť ako odvolací dôvod, ktorý bude mať za následok zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Popísaná vada sa v predmetnom poučení rozsudku vyskytla, avšak má za následok len predĺženie lehoty na podanie odvolania, nejedná sa však o vadu, ktorú možno zaradiť k odvolacím dôvodom majúcim za následok zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa.

Krajský súd sa v danej veci predmetom súdneho prieskumu náležite zaoberal, keď vychádzajúc z rozsahu a dôvodov návrhu prokurátora, náležite posúdil súlad napadnutého všeobecne záväzného nariadenia so zákonom, na ktorý v návrhu poukazoval prokurátor a svoje skutkové zistenia, úvahu a právne závery formuloval jasným a zrozumiteľným spôsobom.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Odvolacie námietky odporkyne neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, ktorým krajský súd vo výroku rozsudku návrhu Okresnej prokuratúry Bratislava IV. vyhovel. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol krajský súd vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom. Z uvedených dôvodov a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu odporkyne nevyhovel a rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, keďže z obsahu spisu nevyplýva, že by mu trovy konania vznikli.

**Poučenie:**



Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.